

Новим явищем в практиці сучасного управління є система контролінгу, яка являє собою інноваційну методологію системи ефективного управління, що інтегрує в собі облік, інформаційне забезпечення, контроль, аналіз, управління та планування, для досягнення оперативних та стратегічних цілей діяльності організаційної структури. Впровадження системи фінансового контролінгу на підприємстві дає змогу значно підвищити ефективність його фінансового менеджменту. Для ефективної реалізації завдань контролінгу необхідно використовувати як загальні, так і специфічні методи контролінгу. Їх вдале поєднання і уміло зроблені висновки стануть для керівника підприємства запорукою ефективності прийнятих фінансових рішень.

Чумаченко М. Г. Контролінг у дію / М.Г.Чумаченко // економіка та держава. – 2007. - №11. – С. 4-8.

Одноволик В. І. Контролінг – сучасна концепція забезпечення стабільного розвитку підприємства / В. І. Одноволик // Актуальні проблеми економіки. – 2009. - № 6. – С. 127 – 130.

Гребець О. Б. Контролінг, як сучасна система управління / О. Б. Гребець // Економіка та держава. – 2009. - № 12. – С. 71 – 72.

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ КРЕДИТУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Лешко І.І., студентка ОКР «Магістр», спец. «Фінанси» *

**Науковий керівник – Чумак В.Д., к.е.н., доцент*

В Україні політика уряду спрямована на розвиток кредитних відносин відповідно до ринкових умов, проте рівень кредитного забезпечення сільськогосподарського виробництва поки що досить низький.

Сільське господарство є кредитомісткою галуззю та її нормальне функціонування без кредитних ресурсів у сучасних умовах майже неможливе. Це зумовлено наступними факторами: сезонністю виробництва; значною тривалістю виробничого та фінансового циклів; характером виробництва; умовами і терміном постачання сировини й матеріалів; нестачею вільних фінансових коштів; високою капіталомісткістю і низькою фондовіддачею; залежністю від природокліматичних умов, що знижує гарантованість позик; малими розмірами підприємств аграрного сектору, що робить їх менш конкурентоспроможними на ринку кредитів.

Зважаючи на ситуацію, що склалася в кредитуванні сільського господарства, необхідно якнайшвидше створити умови для розв'язання цієї проблеми.

Центральним напрямком кредитної політики в аграрній сфері має бути створення державного режиму найбільшого сприяння в галузі кредитування сільського господарства. Для цього потрібне надання державою пільгових, безпроцентних і з відстрочкою оплати цільових кредитів для модернізації та розширення матеріально-технічної бази виробництва, впровадження нових технологій, створення підприємств переробки й реалізації продукції. За рахунок державного бюджету необхідно також відшкодовувати комерційним банкам ча-

стину плати за кредит, що зробить його дешевшим, вигіднішим і доступним для безпосередніх одержувачів. Держава повинна стати своєрідним гарантом.

Однією з умов зниження ризиків комерційних банків при кредитуванні є впровадження страхування кредитних ризиків. Страхування кредитів на українському кредитному ринку практикується недавно і не набуло необхідного розвитку.

Перспективним напрямком є збільшення обсягів кредитування агропромислових холдингів, що здійснюють не лише виробництво і переробку, а й реалізацію сільськогосподарської продукції. У такому випадку кредитується завершений цикл обігу коштів і товарів, що зменшує ризик неповернення кредитів.

Одним із шляхів зниження для банків кредитних ризиків в агропромисловому секторі є кредитування багатогалузевих підприємств, що проводять диверсифіковану діяльність і тому мають незалежні джерела надходження коштів.

Також поліпшити фінансування сільського господарства може відродження кредитної кооперації. Кооперативи можуть поєднувати власні кошти, вільні гроші сільського населення, а також мешканців малих міст. Кредитні кооперативи, що спеціалізуються на обслуговуванні сільських товаровиробників, здатні забезпечити їхнє самокредитування, конкуренцію і змагальність. Це сприяє зниженню ставки позичкового відсотка.

Державне регулювання у кредитній сфері України може поліпшити боніфікація відсотків, як це роблять у багатьох розвинених країнах світу. Боніфікацію проводять шляхом безпосереднього субсидіювання як отримувачів кредитів для погашення відсотків за позики, так і банків.

Таким чином, для створення ефективних умов виробничо-фінансової діяльності сільськогосподарських підприємств необхідно сформувати дієвий економічний механізм із розвинутою системою кредитних відносин, що дасть змогу забезпечити сталість економічного зростання результативності сільськогосподарських товаровиробників.

Підвищення ефективності банківського кредитування аграрних підприємств можливі за умови стабілізації параметрів економічного приросту, гармонізації відносин банків з сільськогосподарськими підприємствами та вдосконалення нормативно-правового поля. При цьому домінантами розвитку банківського кредитування сільськогосподарських підприємств є мінімізація ризиків, специфічність кредитної політики банків-кредиторів аграрних підприємств, удосконалення механізму захисту прав кредиторів.

Спільні зусилля Уряду, комерційних банків та наполеглива праця сільськогосподарських підприємств дозволять наповнити внутрішній ринок дешевою і високоякісною вітчизняною сільськогосподарською продукцією та досягти добробуту в нашій державі.